

Hogy a bűnök ne merüljenek feledésbe!

20. alkalommal emlékeztek a délvidéki magyar holokausztra Budapesten

Tisztelt emlékező Közösségünk! Tisztelt délvidéki Zarándokok!

Rendhagyó időket élünk, ezért engedjék meg, hogy rendhagyó módon a szentmise elején köszöntsem Önöket.

20. alkalommal jöttünk össze a nemzet fővárosában, hogy együtt imádkozzunk az 1944–45 telén Délvidéken válogatás nélkül összeterezt, napokig különös kegyetlenséggel megkínzott, tömegsírba ölt, árokparton elkapart férfiak, nők, gyermekek lelki üdvéért.

Emlékezzünk a 77 évvel ezelőtt történt borzalmakra! Emlékezzünk meg azokról, akik az elmúlt 77 évben nem hagyták, hogy a kommunista eszme és a terület etnikai sokszínűségének felszámolása jegyében elkövetett bűnök feledésbe merüljenek! Írták a könyveket, ácsolták a kereszteket.

Emlékezzünk Illés Sándorra, Cseres Tiborra, Légvári Sándorra, Papp Ferencre, Neveda Ferencre, Kovács Lászlóra és a többiekre, akik már nem lehetnek itt velünk!

Imádkozzunk a csecsemőként lágerbe hurcolt, betegen is fiáért aggódó Teleki Júliáért, gondoljunk hálás szívvel azokra, akik szülőföldjükön őrzik halottaink emlékét, és imádkozzunk mindazokért, akik együtt imádkoznak velünk szerte a nagyvilágban!

Emlékezzünk hálával Snell György püspök úrra, akit a Covid-járvány ragadott el közülünk!

Köszönöm az önzetlen támogatást és segítséget a bazilika munkatársainak. Juhász Gábor atyának és Hunyadi Gábor kántor úrnak köszönöm, hogy 20 éve töretlen lelkesedéssel vezetik imánkat, köszönöm Kránitz Mihály főtisztelendő úrnak, hogy utolsó pillanatban is fogadta felkérésemet.

Köszönet alapítványunk védnökének, Schmittné Makray Katalin asszonynak, aki szeretettel üdvözli Önöket, és nagyon sajnálja, hogy családi kötelezettségei miatt nem lehet közöttünk.

Imáink közben se feledjük, hogy: „Vétkesek közt cinkos, aki néma”!

Trianon óta tudjuk, hogy a magyar vér értékét sajátos mércével mérik szerte a világon, különösen az utódállamokban, de Európa nyugati felén is. Tömegsírba ölt apáink, déd- és ükapáink máig megbélyegzettek a Vajdasággá zsugorodott Délvidéken!

Részvétre, együttérzésre, bocsánatkérésre nem számíthatunk!

Neveljük úgy gyermekeinket, hogy tisztelettel tekintsenek a titói kommunizmus áldozataivá lett elődeinkre, ismerjék fel a történelmi összefüggéseket, és tanulják meg, hogy Tito és Kádár utódai nem vezethetik nemzetünket soha többé!

Tisztelet az áldozatoknak, Isten áldja nemzetünket!

Gedai Csaba (Budapest)
Golgota fénye